

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

B

κατά

Yodel Delivery Network Ltd

Διατακτικό

Η οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στον χαρακτηρισμό προσώπου απασχολούμενου από τον φερόμενο ως εργοδότη του με βάση σύμβασης παροχής υπηρεσιών, η οποία ορίζει το πρόσωπο αυτό ως ανεξάρτητο επιτηδευματία, ως «εργαζομένου» κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, όταν το εν λόγω πρόσωπο έχει την ευχέρεια:

- να ορίζει υπεργολάβους ή υποκατάστατους για την εκπλήρωση της υπηρεσίας την οποία ανέλαβε να παράσχει·
- να αποδέχεται ή να απορρίπτει την προσφορά διαφόρων εργασιών από τον φερόμενο ως εργοδότη του ή να ορίζει μονομερώς ανώτατο αριθμό εργασιών·
- να παρέχει τις υπηρεσίες του σε οποιονδήποτε τρίτο, συμπεριλαμβανομένων των άμεσων ανταγωνιστών του φερόμενου ως εργοδότη, και
- να καθορίζει τις ώρες «εργασίας» του εντός ορισμένων παραμέτρων, καθώς και να οργανώνει τον χρόνο του κατά τρόπο που να εξυπηρετεί τον ίδιο, και όχι αποκλειστικά τα συμφέροντα του φερόμενου ως εργοδότη,

καθόσον, αφενός, η ανεξαρτησία του προσώπου αυτού δεν προκύπτει ότι είναι εικονική και, αφετέρου, δεν είναι δυνατό να αποδεχθεί η ύπαρξη σχέσης εξάρτησης μεταξύ του εν λόγω προσώπου και του φερόμενου ως εργοδότη του. Πάντως, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προβεί, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων που συνέχονται με το πρόσωπο αυτό, καθώς και με την οικονομική δραστηριότητα που ασκεί, στον χαρακτηρισμό του υπό το πρίσμα της οδηγίας 2003/88.

(¹) EE C 423 της 16.12.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2020 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd κατά Agenzia delle Entrate

(Υπόθεση C-723/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Μίσθωση ακινήτων για χρονικά διαστήματα μικρότερα των 30 ημερών – Διαδικτυακή πύλη κτηματομεσιτικών υπηρεσιών – Προδήλως απαράδεκτο)

(2020/C 287/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

κατά

Agenzia delle Entrate

παρισταμένων των: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Federazione delle Associazioni Italiane Alberghi e Turismo (Federalberghi), Renting Services Group s.r.l.s., Coordinamento delle Associazioni e dei Comitati di Tutela dell'Ambiente e dei Diritti degli Utenti e dei Consumatori (Codacons)

Διατακτικό

Απορρίπτει ως προδήλως απαράδεκτη την αίτηση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε, με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2019, το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία).

(¹) EE C 432 της 23.12.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2020 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ramada Storax SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-756/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρα 90 και 273 – Βάση επιβολής του φόρου – Μείωση – Μη καταβολή – Αφερεγγυότητα του οφειλέτη που έχει την κατοικία του εκτός της χώρας – Απόφαση δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους με την οποία βεβαιώνεται ότι οι προβαλλόμενες απαιτήσεις δεν μπορούν να εισπραχθούν – Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας]

(2020/C 287/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ramada Storax SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Τα άρθρα 90 και 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους δυνάμει της οποίας ο υποκείμενος στον φόρο δεν δικαιούται μείωση του καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας που αναλογεί σε απαιτήσεις θεωρούμενες ως μη δυνάμενες να εισπραχθούν κατά το πέρας διαδικασίας πτωχεύσεως, όταν η μη δυνατότητα εισπράξεως των οικείων απαιτήσεων έχει διαπιστωθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σε αυτό το τελευταίο κράτος.

(¹) EE C 19 της 20.01.2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2020 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — QE, RD κατά SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos SA

(Υπόθεση C-766/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προδήλως απαράδεκτο – Αεροπορικές μεταφορές – Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 261/2004 – Άρθρο 5, παράγραφος 3 – Αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης – Περιεχόμενο – Απαλλαγή από την υποχρέωση αποζημίωσης – Έννοια των «έκτακτων περιστάσεων» – Γενικευμένη βλάβη του συστήματος άντλησης καυσίμου ενός αεροδρομίου]

(2020/C 287/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores